

2541

892.

VII. SPRAWOZDANIE

KRAKOWSKIEGO OCHOTNICZEGO

TOWARZYSTWA RATUNKOWEGO

z czynności

w roku 1897.

W KRAKOWIE.

Nakładem Towarzystwa Ratunkowego.

1898.

Do P. T. Panów Lekarzy praktykujących!

Wyciąg z regulaminu Pogotowia Ratunkowego.

Pogotowie ratunkowe ma obowiązek na zawezwanie każdego z Panów lekarzy czy to ustne czy też pisemne wyjechać celem przewiezienia wskazanego chorego, jeżeli tylko dodanem będzie poręczenie, że choroba jego nie jest zakaźną i że do transportu jego koniecznym jest wóz ratunkowy. Orzeczenia niepewne n. p. „Status febrilis“ nie będą uwzględniane.

Opiekun Towarzystwa :
Prezydent Józef Friedlein.

Zarząd Towarzystwa w roku 1897.

Przewodniczący :
Prof. Dr. Alfred Obaliński.

Zastępca przewodniczącego :
Doc. Dr. Aleks. Bossowski.

Pisarz Towarzystwa :
Dr. Michał Śliwiński.

Podskarbi :
Dr. Jan Buszek.

Wydział :

*Nacz. W. Eminowicz,
Dr. Faustyn Jakubowski,
Panek Kazimierz,
Pacyna Józef,*

*Niemcewski Jan,
Dr. Wincenty Wróblewski,
Herz Władysław,
Bernaciński Mieczysław.*

Komisya sprawdzająca :
A. Biasion. A. Mendelsburg. Dr. L. Wiszniewski.

Wyjątki ze statutu Krak. Ochotn. Tow. Rat.

§. 2. Celem Towarzystwa jest udzielanie pierwszej pomocy w nagłych przypadkach.

§. 3. Towarzystwo zdąży do tego celu w sposób następujący. Utrzymuje Strażnicę Ratunkową wyposażoną w potrzebne przybory (ratunkowe), w której pełni służbę pogotowie, złożone z ochotników, członków Towarzystwa. W razie nagłego przypadku, tak w miejscach otwartych, jak i w domach, pospiesza Straż Ratunkowa o każdej porze dnia i nocy z pomocą pierwszą, wogóle stara się o oddanie chorego w pewne ręce rodziny lub lekarza.

§. 4. Członkowie Towarzystwa są trojacy: czynni, wspierający i honorowi.

Wspierającymi członkami mogą być ci obywatele bez różnicy płci, którzy pieniężnie wspomagają Towarzystwo: *a*) członkowie założyciele płacą jednorazowo najmniej 200 złr.; *b*) członkowie dobrodzieje składają jednorazowo najmniej 100 złr.; *c*) członkowie dożywotni płacą najmniej również jednorazowo 50 złr.; *d*) członkowie zwyczajni składają rocznie najmniej 4 złr. Wkładkę tę mogą uiszczać także w odstępach ćwierćrocznych.

§. 5. Każdy członek Towarzystwa ma prawo zarządzić pomocy Straży ratunkowej Towarzystwa w celu przewiezienia siebie lub członka swej rodziny z domu do jednego z zakładów leczniczych, jednak tylko po wykazaniu się świadectwem lekarza ordynującego, że pomoc Straży ratunkowej jest dla chorego konieczną.

VII. SPRAWOZDANIE Krakowskiego Ochotniczego Towarzystwa Ratunkowego za rok 1897.

Ze wszystkich towarzystw ratunkowych, jakie dotychczas powstały, a które jak wiadomo na wiedeńskim się wzorowały, jedynie nasze krakowskie słusznie i zasłużenie nazwę ochotniczego nosi. Wszędzie, gdzie powstały towarzystwa tego rodzaju, nazywa je ogół ochotniczymi pomimo że takimi nie są, bo w nich nie wykluczając i wiedeńskiego, wszystko dzieje się za zapłatą, a nie z ochoty. My w Krakowie jedynie tytuł ten nosimy zasłużenie, z tego też powodu, jak zresztą i z całego naszego ustroju jako towarzystwa, z całej organizacji naszej, bez przechwałki, wzorowem Towarzystwem ratunkowym jesteśmy. Zasługa to jednak nie społeczeństwa krakowskiego, które, rzecz to niezmiernie dziwna, właśnie jakby umyślnie obojętnie w obec towarzystwa ratunkowego się zachowuje, ale wyłącznie zasługą uczniów wydziału lekarskiego naszego uniwersytetu, którzy ochotnie czas, siły swoje i inteligencję Towarzystwu Ratunkowemu, a więc tej społeczności ofiarują i oni a nie kto inny sprawiają, że Towarzystwo Ratunkowe krakowskie sprawiedliwie w tytule swoim nazwę ochotniczego nosi. Że od stanu lekarskiego od najdawniejszych czasów wszyscy i zawsze ofiar żądali, to rzecz ogólnie wiadoma; a że w czasie obecnym nieprawidłowość ta najdłużej i w największej rozciągłości w Krakowie się utrzymuje, to stosunek społeczeństwa do Towarzystwa Ratunkowego powyżej opisany, zdaje mi się, jasno przedstawia. Nie można jednakże twierdzić, aby Wydział, który obecnie przed Walnem Zgromadzeniem ze sprawozdaniem niniejszem staje, uznawał istniejący dotąd stosunek wzajemny za normalny, bo dokumentami za, jakie z przeszłych lat sprawozdania

uważamy, stwierdzić może, iż ustawicznie boleje nad tem, że nie może najgorętszemu życzeniu swojemu zadość uczynić, aby na stacyi ratunkowej stosownie wynagradzanych a dyplomowanych utrzymywać funkcyonaryuszów, których konieczną potrzebę odczuwamy wszyscy, bo i publiczność i nasi pełni poświęcenia Ochotnicy. Dla tych ostatnich służba na stacyi ratunkowej przedstawia pewnego rodzaju dopełnienie studjów, bo im nastęcza sposobność zastoso wywania nabytych na klinikach wiadomości właśnie w takich przypadkach, z którymi się w klinikach nadzwyczaj tylko rzadko spotykają. Są to przypadki nagłe, wyrabiające zimną krew i przytomność umysłu, tak bardzo lekarzowi w praktyce życia potrzebne. O ileż by więc pewniejsi siebie i spokojniejsi wyruszali ochotnicy nasi ze stacyi do przypadku wezwani, gdyby wiedzieli że jest przy nich ktoś z praktyką lekarską obyty, rutynowany, który w każdej chwili krytycznej nie tylko radą wesprze, ale to co zastoso wuje wyjaśni i umotywuje. W ten sposób pojęta służba ochotnicza na stacyi ratunkowej byłaby rzeczywiście propedeutyką i przynosiłaby młodzieży lekarskiej bardzo wielkie korzyści, wyrabiając równocześnie w publiczności jeszcze większe jak dotychczas zaufanie. Ale to, do czego Wydział Towarzystwa Ratunkowego od lat kilku dąży, to z konieczności, z rzeczy samej, z układających się samych od siebie warunków w jakie wchodzimy, przyjść musi. Zważywszy z roku na rok coraz bardziej zmniejszającą się frekwencyą na wydziale lekarskim, która ze stu kilkadziesiątu dawniej na pierwszy kurs medycyny zapisywanych od trzech lat na dwudziestu zeszła, widzimy, że za lat parę zamiast stu ochotników na stacyi służbę pełniących, za ledwie kilkunastu ich mieć będziemy, bo przez czas pięciu lat studjów lekarskich z liczby na pierwszy kurs zapisanych ubywa z reguły do połowy, tak, że do otrzymania dyplomu nawet i połowa nie dochodzi. Wobec tego, jak każdy dobry gospodarz, który o przyszłości myśleć winien i nasi następcy w Wydziale Towarzystwa Ratunkowego gromadzić powinni fundusze, aby mieć z czego w przyszłości opłacać dyżury, jeżeli chcą stacyę ratunkową krakowską na tej wyżynie utrzymać na jakiej obecnie stoi, to jest utrzymać stan taki, aby ona nigdy pustką nie stała i aby rzeczywiście pogotowiem ratunkowem była. Wykazany w roku ubiegłym przybytek trzydziestu dwóch członków z sumą wkładki rocznej 228 złr. na skutek rozesłanych 500 zapraszających zwrotnych kart, jest objawem pocieszającym o tyle, że dowodzi nie upadku ale rozwoju Towarzystwa. Jakże przyrost ten jednakowoż

jest małym i jak byłby niedostatecznym, gdyby przyszło z niego wypłacać pensje dla pełniących służbę? W rocznikach naszego Towarzystwa nie zapisaliśmy dotychczas ani jednej większej pieniężnej ofiary, nikt nam dotychczas nie przekazał nie ani w spadku ani przygodnie, a tych kilka tysięcy złotych, jakie podskarbi w zamknięciu rachunkowym jako majątek Towarzystwa Ratunkowego wykazał, to oszczędności zrobione na tych, którzy siebie na usługi publiczności bez wynagrodzenia ofiarowali. W Wiedniu rozporządza Towarzystwo Ratunkowe rocznie krociami, a nie minie dzień nawet taki, w którymby do kasy Towarzystwa przygodne i to znaczne nie wpłynęły kwoty. Czyżmy więc tak biedni, czy rzeczywiście mniej wartościowi??

Po raz pierwszy w obecnym sprawozdaniu spotykamy się z kwotą i to jak na pierwszy raz znaczną, zebraną z przedsięwzięcia i datku Rady Dworu Prof. Neussera w Wiedniu, a przeznaczoną na budowę domu dla Stacji Ratunkowej w myśl wniosku podpisanego sekretarza z dnia 26 Listopada 1896 r. Bal jaki w dniu 6 Lutego 1897 r. na cel ten pod nazwą Balu Lekarzy się odbył, przeszedł wspaniałością wszystkie dotychczas w Krakowie urządzone tego rodzaju zabawy, zgromadził bowiem w sali Hotelu Saskiego do 200 par i całe towarzystwo krakowskie z naczelnikami wszystkich władz tak cywilnych jak i wojskowych, był więc manifestacją ze strony publiczności krakowskiej cel balu uznającą, co też wnioskodawcy i inicjatorowi dodało otuchy i nadziei, że zamiar jego wybudowania w przyszłości domu dla Stacji ratunkowej krakowskiej ziszczonym zostanie.

Nieprzyjęcie rezygnacji ze stanowiska Prezesa Towarzystwa Prof. Dra Obalińskiego i uchwała przeszłego Walnego Zgromadzenia mająca na celu uproszenia Go, aby nadal obowiązek ten wypełniać raczył, uwieńczona była dobrym skutkiem o tyle, że Szanowny nasz Prezes, Założyciel i Członek honorowy naszego Towarzystwa, jeszcze przez rok ubiegły na czele Towarzystwa pozostać raczył, oświadczył jednakże ku wielkiemu żalowi deputacji, że bezwarunkowo po roku urząd prezesa Towarzystwa Ratunkowego złoży i dlatego zawczasu to oświadcza, aby dać Wydziałowi czas do upatrzienia dla Towarzystwa Ratunkowego najodpowiedniejszej na stanowisko to osobistości. Kilkakrotnie w ciągu ubiegłego roku usiłował Wydział wpłynąć na Szanownego Prezesa, aby postanowienie Swe zmienił, lecz zawsze bezskutecznie, to też uważając sprawę za straconą na

tem miejscu, wynurza się Temu Najzaśniejszemu Człowiekowi, Ukochanemu Profesorowi z głębi serca płynące słowa podziękowania od Wydziału za wszystko, co dla Towarzystwa Ratunkowego uczynił, łącząc do tego gorącą prośbę, aby i nadal choć z dala od Towarzystwa stojąc, nie wypuszczał go ze Swej pamięci i opieki, a raczył tych kilka słów przyjąć z takim sercem, z jakim Mu je ofiarują pełni wysokiego szacunku, przyjaźni i wdzięczności młodszy koleśdzy i uczniowie. Niech będzie przekonany, że rządy Jego w Towarzystwie Ratunkowym krakowskim złotemi zapisady się głoskami a takt i wyrozumiałość, łagodność i prostota przy wielkoduszności i pracowitości jakimi się w społeczeństwie naszym w ogólności, a w Towarzystwie Ratunkowym w szczególności wyróżnia, przekazane zostaną przyszym pokoleniom jako najdoskonalszy wzór cnót do naśladowania. Piszącemu te słowa więcej jak komukolwiek daną była sposobność przez częste stykanie się osobiste z Ukochanym Prezesem bliżej, a więc lepiej poznać tę wspaniałą Indywidualność, to też żegnając Ustępującego, czyni to z sercem przepełnionem żalem, że iza w oku i wielkim niepokojem w duszy o dalsze losy Towarzystwa, w którym kilka lat wspólnej pracy i trosk o byt i rozwój tegoż z Nim go łączyły.

Składając w ręce Walnego Zgromadzenia odebrane przed rokiem w zarząd sprawy Krakowskiego Ochotniczego Towarzystwa Ratunkowego, ustępujący Wydział życzy następcom swoim, aby im się udało kierować nawą Towarzystwa jeszcze skuteczniej, aby rezultaty ich zabiegów były jeszcze obfitsze a działanie organów Towarzystwa pełne błogosławieństwa dla cierpiących współbłiznich.

Wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób do utrzymania bytu i działalności, rozwoju i przyszłości naszego Towarzystwa się przyczyniali, składa Wydział na tem miejscu serdeczne podziękowanie ze słowem staropolskiem: „Bóg zapłać“.

Kraków, w lutym 1898 r.

Sekretarz:

Dr Michał Śliwiński.

Sprawozdanie z udzielonej pomocy za czas od 1. stycznia do 31. grudnia 1897 r.

	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Październ.	Listopad	Grudzień	Ogółem	Od założenia Towarz.
Towarzystwo udzieliło pomocy	183	150	201	175	189	212	240	246	269	184	191	227	2467	11718
a to: w dzień	115	114	153	132	133	145	176	162	177	133	124	154	1718	8027
w nocy	68	36	48	43	56	67	64	84	92	51	67	73	749	3691
W następujących przypadkach:	60	48	84	81	74	74	71	75	77	56	74	68	842	5030
Nacjie zastąpienia *)	108	90	119	86	105	131	152	163	171	113	106	143	1471	5961
Uszkodzenia cielesne	5	3	3	1	1	1	2	4	5	4	3	6	38	234
Samobójstwa	8	5	4	3	7	2	10	6	7	6	4	6	65	352
Przypadki obrątkania	63	61	57	56	47	59	76	76	79	44	69	77	764	5579
Przewiezienia	51	47	48	43	36	52	64	58	66	41	61	61	628	4436
a to: do szpitala	9	10	9	13	11	5	10	16	11	3	7	16	120	809
do mieszkania	3	4	—	—	—	2	2	2	2	—	1	—	16	334
do stacyi ratunkowej	106	83	117	106	125	140	152	138	149	105	101	150	1482	6758
Dotkniętych zostało: mężczyzn	60	55	73	57	51	60	70	79	97	56	71	62	791	4185
kobiet	15	8	10	8	1	8	13	25	11	18	15	11	143	676
dzieci	1	1	1	—	—	—	1	—	1	1	—	1	7	336
Lekarze Tow. interweniowali	2	4	1	4	2	4	5	4	12	5	4	4	51	347
Stanowisko I. pomocy urządzono	6	5.3	6.5	5.8	6.1	7	7.7	8	8.7	6	6.3	7.3	6.7	
Średnio na dobę przypada														

*) Tu są wliczone poronienia i porody, których było w roku ubiegłym razem 83 przypadków.

*

ZAMKNIĘCIE RACHUNKOWE

krakowskiego ochotniczego Towarzystwa ratunkowego za rok 1897

Przychód.		złr.	ct.	Rozchód.		złr.	ct.
1	Pozostałość z r. 1896	2333	28	1	Śniadania, obiady i podwieczorki dla pogoł.	605	28
2	Wkładki członków	1131	—	2	Naprawa wozów ratunkowych	4	90
3	Dar gminy m. Krakowa.	300	—	3	Opatrunki i leki	258	53
4	Dar kasy oszczędn. krakow.	200	—	4	Dyżury w czasie wakacji	180	—
5	Dar Wydziału krajowego	300	—	5	Drobne wydatki na stacyi	249	54
6	Dar m. Podgórze	100	—	6	Sprzęty	58	—
7	Dar Arcybractwa Miłosierdzia	200	—	7	Wydatki biurowe	145	70
8	Dar Tow. wzajemn. Ubezpiecz. krak.	100	—	8	Służba	67	50
9	Zwrot zaliczki na bal	700	—	9	Narzędzia i ich naprawa	18	85
10	Za przewożenie chorych	134	62	10	Kursor	34	52
11	Za udzieloną pomoc	11	11	11	Zaliczka na bal	500	—
12	Za odznaki dla członk. czynn. Tow.	20	40	12	Za odznaki dla członków czynnych Towarz.	120	—
13	Odsetki	119	95	13	Telefony	35	—
	Razem	5950	36		Razem	2277	82

Przychód 565 · 36 złr.
 Rozchód 2277 · 82 „
 Pozostaje 3372 · 54 „

Skontrolowano zamknięcie rachunkowe za rok 1897, porównano je z księgami i kwitami i wszystko znalezione w porządku. Saldo kasy z dn. 31 Grudnia 1897, jako stan czynny krak. ochotn. Tow. rat. w kwocie 3372 54 złr. Z tych złożono 3042 58 złr. na księżyczkę Tow. Zaliczk. krak. L. 1871 do daty 13 Stycznia 1898, a rosza 329 96 złr. części w kwitach, częścią w gotówce pozostaje w kasie skarbnika.

Fundusz na budowę domu dla stacyi krak. ochot. Tow. rat.

1) Dochód z balu 1000 — złr.
 2) Z przedstawienia „Dziennika żywego“ 51 · 17 „
 3) Dar Prof. Dr. E. Neussera z Wiednia 300 — „
 4) Odsetki 46 · 68 „
 Razem 1397 · 85 złr.

Sumę 1597 85 złr. jako fundusz na budowę domu dla stacyi krak. ochot. Tow. rat. złożono na książ. pow. kasy oszczęd. krak. L. 22771. Kraków dnia 18 Lutego 1898 r.

KOMISYA KONTROLUJĄCA:
 Dr. L. Wiszniewski. Dr. Jan Buszek, skarbnik.
Alfred Blaslon.

Spis członków Towarzystwa Ratunkowego.

I. Członkowie honorowi.

Hr. Wilczek Jan, honorowy prezydent wied. tow. ratunkowego.
Prof. Dr. Alfred Obaliński Prezes tow. ratunk. krak.

II. Członkowie wspierający.

1. Założyciele.

Gmina m. Krakowa (z datkiem 300 zlr.)
Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń (z datkiem 200 zlr.)
Krakowska Kasa oszczędności (z datkiem 200 zlr.)
Kolej północna (z datkiem 200 zlr.)

2. Dobrodzieje.

Dr. Buszek Jan, fizyk miejski
Dr. Obaliński Alfred, Prof. Uniw.
Gmina m. Podgórze
Reich Leopold, rad. ces., czł. rad. nadz. kol. państw.
Hr. Reyowa Józefa z Przeclawia.

3. Dożywotni.

Hr. Ressegnier Marya z Niska
Kolej państwowa
Dr. Mańkowski Leon
Dr. Hr. Potocki Andrzej
Dr. Szymkiewicz Kazimierz
Fabryka Zieleniewskiego

4. Zwyczajni.

Armółowicz Stanisław
† Dr. Asnyk Adam
Bałaban Jakób
Bałucki Michał
Barberowska Karolina
Bartł Stanisław z wkł. roczną 5 zlr.
Baruch Gustaw
Beringer Wandalin, r. m.

Beyer M. i Spółka
Biasion Alfred
Dr. Bielański Gustaw
Bilewski Władysław
Birtus Stanisław
Dr. Bobkiewicz Henryk
Bielawski Józef
Bielak Józef
Bieńkowski A.
Dr. Biesiadecki Stanisław
Birnbaum Juda, r. m.
Bober Jakób
Boehm Seweryn
† Dr. Boroński Lesław
Dr. Bossowski Aleks., doc. Uniw.
Dr. Braun Stanisław, doc. Uniw.
Brummer Jakób
Burzyński Stanisław
Dr. Bujwid Odo, Prof. Uniw.
Chrzanowski Leon
Chęcińska Józefa
Chmurski Roman, r. m.
Ciechanowski Wacław
Cech kowali, stelmachów z wkł. r. 6 złr.
Chlebowska Ksawera
Cech szewców
Cech blacharzy
Cech stelmachów z wkł. r. 6 złr.
Dr. Cyfrowicz Leon, Prof. Uniw.
Br. Czechowiczowa
Książę Czetwertyński Heliodor z wkł. r. 10 złr.
Dawidowski Aleksander, Dyr. poczty
Hr. Dębicki Ludwik
Dobrowolski M. L.
Dr. Domański Stanisław, Prof. Uniw.
Dorożyński Władysław
Ehrenpreis Maksymilian
Dr. Eibenschütz Zygmunt
Emilewicz Walenty
Eminowicz Wincenty
Epstein Juliusz, r. m.
Epstein Leopold
Fabryka dachówek w Niepołomicach
Fabryka cygar z wkł. roczną 10 złr.
Falter Józef
Federowicz Jan, r. m.
Fenz Wilhelm

Firganek Karol
Fischer Jan
Fischer J. Władysław
Fritsch Hermann, r. m.
Fuchs Edward
Ks. Gawroński Infułat
Gazownia miejska
Gędziński Zygmunt
Głowacki Wacław
Gmina Krowodrza z wkł. roczną 10 złr.
Gmina Półwieś Zwierzyniec z wkł. roczną 15 złr.
Gmina Nowa Wieś Narod. z wkł. roczną 10 złr.
Gmina Czarna Wieś z wkł. roczną 10 złr.
Gmina Dębniaki z wkł. roczną 15 złr.
Goldgard Naftali
Dr. Gorski Józef
Grabowski Władysław
Gottlieb Ignacy
Grünwald Kopel z wkł. roczną 8 złr.
Gralewski Eugeniusz z wkł. roczną 4 złr.
Grigar Ferdynand
Dr. Gwiazdomorski Jan
Dr. Horowitz Leon, r. m.
Hochstim L.
Holik August
Dr. Hoyer Stanisław, Prof. Uniw.
Ks. Chromiński Stanisław
Dr. Ichheiser Michał, r. m.
Jahr Karol
Dr. Jakubowski Faustyn, Wiceprezydent
Dr. Jakubowski Maciej L., Prof. Uniw.
Janigowa
Jankowska Olimpia z wkł. roczną 5 złr.
Jasiński Józef, pr. sądu kraj. em.
Jawornicki Józef, r. m.
John Hugo
Dr. Jordan Henryk, Prof. Uniw.
Jüttner Maryan
Ks. Dr. Jurgowski Ludwik
Dr. Kasperek Franciszek, Prof. Uniw.
Dr. Kepiński Stanisław
Kieszkowski Czesław
Kieszkowski Henryk
Kłosowski Aleksander
Klein Wiktor
Knaus Karol
Dr. Kohn Maksymilian, r. m.

Konopka Ksawery
Dr. Korczyński Edward, Radca Dworu
Dr. Korotkiewicz Zenon, Dyr. Polic.
Kowalski Zygmunt, Dyr. K. O.
Krzyżanowski Stanisław
Krzyżanowski Stanisław, budowniczy
Kohn D.
Kosobudzki Piotr
Kulczyński Józef
Kurkiewicz Józef
Kosydarski W.
Koziański Antoni
Dr. Kostanecki Kazimierz, Prof. Uniw.
Kwiatkowski Jan, r. m.
Landau Hirsch
Ks. Lang August z wkł. roczną 5 zhr.
Lesikowski Ignacy
Dr. Lgoeki Henryk
Laskowski Kazimierz, Rad. Dw. z wkł. roczną 5 zhr.
Laskowska Anna, żona delg. z wkł. roczną 5 zhr.
Dr. Lippoman Alfons
Lenert Franciszek
Louis Wawel Józef, Radca Dworu
Dr. Łepkowski Wincenty, Doc. Uniw.
Liebling Maurycy z wkł. roczną 5 zhr.
Dr. Łazarski Józef, Prez. Izby Lekarskiej
Ekscell. Dr. Majer Józef
Macharski Franciszek
Mandel D.
Marfiewicz Michał
Markus Karol
Dr. Mars Antoni, Prof. Uniw.
Matusiński Jacek, r. m.
Merz Wilhelm
Maurizio Jan
Mendelsburg Albert
Ks. Midowicz Teofil, Prałat
Miejska Kasa chorych z wkł. roczną 25 zhr.
Muranyi Bracia
† Meisner Adolf
Milewski Alfred
Mussil Leopold
Nadleśnictwo hr. Tenczyńskiego
Niemczewski Franciszek
Niesiołowski Kazimierz z wkł. roczną 5 zhr.
Niewiarowski Władysław
Dr. Olszewski Karol, Prof. Uniw.

Dr. Pareński Stanisław, Prof. Uniw.
Patelski
Pawlikowski Mieczysław
Dr. Pieniążek Karol, r. m.
Dr. Pieniążek Przemysław, Prof. Uniw.
Pollerowa Wanda z wkł. roczną 10 zhr.
Powiatowa Kasa chorych z wkł. roczną 10 zhr.
Popiel Konstanty
Popiel Paweł, r. m.
Porebski August
Dr. Propper Albert, r. m.
Przeworski Zygmunt
Raczyński August
Rajal Ignacy
Rakower Efroim
Redyk Wiktor
Rehman Stanisław, r. m.
Ripper J.
Reim i Spółka
Rożnowski Stanisław
Dr. Rosenblatt Józef, Prof. Uniw.
Dr. Rosenblatt Emanuel
Rotter Jan, r. m.
Rudnicki Józef
Rutkowski Kazimierz
Rudolphi Karol
Rada powiatowa Krak. z wkł. roczną 10 zhr.
† Salski Jan, R. D.
Sare Józef
Satalecki Wincenty
Dr. Ściborowski Władysław
Schneider Zofia
Słęk Kazimierz, D. K. O.
Dr. Sliwiński Michał
Słonecki Zenon, Dyr. T. Wz. U.
Dr. Smolka Stanisław, Prof. Uniw.
Sobolewski Ignacy
Springer Baruch
Hr. Starzeński Edward, Starosta
Dr. Steinberg Józef
Dr. Steinberg Leon
Dr. Styczeń Wawrzyniec, r. m.
Suski Antoni
Stowarzyszenie tapicerów
Stowarzyszenie Drukarzy i Litografów
Stryjeński Tadeusz, r. m. z wkł. roczną 6 zhr.
Swolkień Władysław z wkł. roczną 5 zhr.

Swolkienowa Adela z wkł. roczną 5 złr.
Swierzyński Stanisław
Szukiewicz Karol
Szybalski Mieczysław
Stow. złotników i jubiler. z wkł. rocz. 8 złr.
Stow. introlig. i pudełkarzy z wkł. rocz. 8 złr.
Szafranski Aleksander
Szancer Zygmunt, r. m.
Dr. Szarski Stanisław
Szkłarski Andrzej
Szelkes Mojżesz, r. m.
Szpakowski Witalis, r. m.
Szymonowicz Władysław, St. prok.
Dr. Hr. Tarnowski Stanisław, Pr. Ak. Um.
Towarzystwo Kredyt. Ręk. i przemysł.
Towarzystwo wyścigowe z wkł. rocz. 25 złr.
Tilles Emanuel, r. m.
Tlachna Maurycy
Dr. Tomkiewicz Stanisław, red. „Czasu“
Troczyński Romuald
Dr. Trzebicky Rudolf, Prof. Uniw.
† Uzarski Franciszek
† Dr. Walentowicz Andrzej, Prof. Uniw.
Dr. Weigel Ferdynand, b. prez. m.
Włodzimirski Karol
Hr. Wodzicki Antoni
Dr. Wilkosz Ferdynand
Dr. Wiszniewski Ludwik, r. m.
Dr. Zanietowski Józef
Ekscell. Zborowski Ignacy, Pr. sądu w.
Dr. Zoll Fryderyk, Czł. Izby Panów
Dr. Zuławski Karol.

III. Członkowie czynni.

1. Lekarze Tow. Rat.:

Dr. Bobkiewicz Henryk	Prof. Dr. Obaliński Alfred
Doc. Dr. Bossowski Aleksander	Prof. Dr. Pieniążek Przemysław
Doc. Dr. Braun Stanisław	Dr. Piepes Wilhelm
Fiz. Dr. Buszek Jan	Doc. Dr. Raczyński Jan
Dr. Doliński Maryan	Doc. Dr. Rosner Aleksander
Dr. Gertler Norbert	Dr. Rózecki Józef
Dr. Haim Leopold	Dr. Śliwiński Michał
Dr. Jabłoński Antoni	Dr. Stahr Eliasz
Dr. Kaczyński Stanisław	Dr. Supiński Edmund
Doc. Dr. Korczyński Ludomił	Dr. Surzycki Józef
Dr. Kozłowski Bronisław	Prof. Dr. Wachholz Leon
Dr. Kwaśnicki August	Dr. Wróblewski Wincenty
Dr. Langie Adam	Dr. Żychoń Józef
Dr. Mayzel Tadeusz	

2. Członkowie ochotnicy:

Axentowicz Kazimierz	Dundaczek Franciszek
Bannet Arnold	Damański Emanuel
Barusiewicz Jan	Diamond Aleksander
Bocheński Kazimierz	Dattner Hugo
Bernaciński Mieczysław	Dmochowski Stefan
Breyer Stanisław	Dudziński Jan
Boczar Stanisław	Eisenberg Filip
Berezowski Tadeusz	Ehrenpreis Edward
Blassberg Maksymilian	Frommer Aron
Better Ignacy	Friedmann Ludwik
Birkenfeld Karol	Furko Julian
Bross Leon	Fürbek Leon
Brzeski Jan	Fonferko Adam
Bader Wolf	Frommer Wiktor
Braun Alfred	Gogulski Józef
Bochenek Adam	Grünhut Bernard
Barański Wandalin	Grzybowski Grzegorz
Biesik Herman	Garguliński Emilian
Bobrowski Emil	Gnoiński Michał
Borowski Jakób	Grünwald Wilhelm
Chwalibóg Marcin	Gastman Feliks
Chalbazany Dyonizy	Gąsiorowski Stanisław
Chotiner Izydor	Głuszkiewicz Eugeniusz

Grodzki Zdzisław
Godlewski Emil
Goldwasser Edward
Gólski Stanisław
Goyski Stefan
Gaertner Jan Adam
Georyon Leon
Gerzabek Bolesław
Hopfen Samuel
Horoszkiewicz Stefan
Isterewicz Stefan
Junger Marek
Jastrzębski Maryan
Kłęsk Roman
Kłosowski Eugeniusz
Kohn Maksymilian
Kiezales Józef
Kossowski Władysław
Kubisztal Stanisław
Kunicki Ryszard
Kibitz Leon
Korzybski Alojzy
Kirkor Michał
Kłęsk Adolf
Krobicki Stanisław
Kostka Alfred
Knobel Naftali
Kapelluer Maurycy
Lewicki Stanisław
Ligeza Józef
Lippel Gustaw
Landau Henryk
Loewy Otton
Łukawiecki Jan
Łobaczewski Adam
Merz Alfred
Małaniuk Józef
Münz Natan
Müller Antoni
Misky Edward
Machauf Wilhelm
Michnik Antoni
Mang Józef
Merunowicz Roman
Merunowicz Tadeusz
Mazaraki Władysław
Nowacki Józef

Nitsch Roman
Niemczewski Jan
Nieć Julian
Owsiński Józef
Orłowski Władysław
Pacyna Józef
Pollaschek Fryderyk
Przybylski Stanisław
Prätzel Gustaw
Puzon Roman
Ramer Salomon
Rosenzweig Adolf
Rappaport Samuel
Rydel Adam
Stanowski Zygmunt
Stronczak Kazimierz
Szatkowski Alojzy
Schmidt Adam
Schudmak Antoni
Szostkiewicz Karol
Silbiger Henryk
Szeliga Witold
Schatz Henryk
Silberstein Józef
Szwed Teofil
Syliwanowicz Kazimierz
Sokalski Teofil
Schmidt Seweryn
Szatkowski Piotr
Szyszka Stanisław
Strasser Fryderyk
Szczepański Ludwik
Sędzielowski Józef
Sokołowski Tadeusz
Strycharski Jan
Szwarc Jan
Stankiewicz Wojciech
Tokarski Feliks
Tschapka Maksymilian
Toczyski Franciszek
Wierzbicki Zygmunt
Wallach Zygmunt
Wilczek Kazimierz
Wyrobek Zygmunt
Weinsberg Jakób
Wachtel Zygmunt
Wojtowicz Julian

Wychowski Władysław
Witkowski Zygmunt
Wilczyński Ludwik
Zarzycki Emanuel
Zamorski Stanisław
Zarewicz Aleksander
Zathey Wilhelm

Zagórski Roman
Żeleński Tadeusz
Zuber Jerzy
Zawisza Antoni
Zenowicz Włodzimierz
Żmigród Brunon

